

Sygnatura akt XI C 1333/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Małecka

Protokolant: Małgorzata Kotulska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. (...) spółka komandytowa z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. (...) spółka komandytowa z siedzibą w W. na rzecz powoda S. M. kwotę 0,97 zł (zero złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z:

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 5 056 zł od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia 28 czerwca 2017 r.;

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 0,97 zł od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;

(...). umarza postępowanie co do cofniętej części pozwu;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 067 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XI C 1333/17

UZASADNIENIE

Powód S. M. w pozwie wniesionym dnia 22 czerwca 2017 r. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. z siedzibą w W. kwoty 5.056,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie powód podał, że w dniu 6 czerwca 2017 r. odstąpił od zawartej na odległość ze stroną pozwaną umowy sprzedaży laptopa M. (...), a 20 czerwca 2017 r. zwrócił komputer. Strona pozwana nie zwróciła w przewidzianym ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta 14-dniowym terminie ceny w wysokości 5.056 zł.

Strona powodowa (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. w odpowiedzi na pozew wniesionej dnia 3 sierpnia 2017 r. domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów postępowania, zarzucając, że kwota 5.056 zł została powodowi zwrócona w dniu 28 czerwca 2017 r. Jednocześnie strona powodowa przyznała, że spóźniła się ze zwrotem ceny, uchybiając terminowi określonemu w ustawie o prawach konsumenta.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2017 r. powód cofnął powództwo co do kwoty 5.056 zł oraz zasądzenia odsetek od tej sumy po dniu 28 czerwca 2017 r., podtrzymując żądanie zasądzenia kwoty 0,97 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia

pozwu do dnia zapłaty oraz odsetek od kwoty 5.056 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 28 czerwca 2017 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2017 r. S. M. zakupił w (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. laptop M. (...) z klawiaturą za cenę 5.056 zł.

W dniu 6 czerwca 2017 r. powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży w oparciu o przepis art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta; jednocześnie wezwał do zwrotu kwoty 5.056 zł na wskazany w piśmie rachunek bankowy.

Komputer został zwrócony w dniu 20 czerwca 2017 r.

/dowód: 1. zamówienie z dnia 2.06.2017 r. – k. 12-14,

2. paragon fiskalny – k. 16,

3. e-mail z dnia 6.06.2017 r. – k. 15,

4. oświadczenie z dnia 6.06.2017 r. – k. 17,

5. pismo z dnia 20.06.2017 r. – k. 19./

W dniu 28 czerwca 2017 r. (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. przełała na rzecz S. M. kwotę 5.056 zł

/dowód: potwierdzenie przelewu – k. 30/

Sąd zważył, co następuje:

Ograniczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wobec odstąpienia przez powoda S. M. od umowy sprzedaży w trybie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (t.j. Dz. U. z 2017 r. Nr 683) po stronie sprzedawcy (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. obowiązek określony w art. 32 przywołanej ustawy. Zgodnie z art. 32 ust. 1 przedsiębiorca ma obowiązek niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy, zwrócić konsumentowi wszystkie dokonane przez niego płatności, w tym koszty dostarczenia rzeczy. Wprawdzie w myśl art. 32 ust. 3 jeżeli przedsiębiorca nie zaproponował, że sam odbierze rzecz od konsumenta, może wstrzymać się ze zwrotem płatności otrzymanych od konsumenta do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej, lecz nie było spornym, że w dniu 20 czerwca 2017 r. powód zwrócił zakupionego laptopa.

W związku z powyższym powód miał prawo domagania się odsetek za opóźnienie. W myśl art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli natomiast stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.). Dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności (art. 476 k.c.).

Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętej części pozwu. Uznać należy, iż powód cofnął skutecznie pozew, gdyż w myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy. Nie było potrzeby uzyskania zgody strony pozwanej w związku z faktem, iż cofnięcie pozwu nastąpiło jeszcze przed pierwszą rozprawą. Nadto sąd ocenił cofnięcie jako skuteczne, gdyż nie stwierdził, by zaistniały okoliczności o których mowa w

przepisie art. 203 § 4 k.p.c. – okoliczności sprawy nie wskazują bowiem, by czynności strony były sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzały do obejścia prawa.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 98 § 1 k.p.c., który statuuje zasadę odpowiedzialności stron procesu za wynik postępowania. Wobec faktu, iż cofnięcie pozwu nastąpiło z powodu uiszczenia należności w kwocie 5.056 zł już po wytoczeniu powództwa, należy traktować stronę pozwaną jako przegrywającą. W chwili wytoczenia powództwa po stronie (...) sp. z o.o. (...) (...) sp. k. istniało zadłużenie wobec powoda, które uzasadniało złożenie pozwu.